

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

E

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

A

H

E

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

A

H

E

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

E

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

A

H

E

od rána po celý den zpívat si jen,

A H E

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,

s nohama křížem a s rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Cesta

Kryštof

Intro: **C G Ami F G**

C **G**
1. Tou cestou, tím směrem prý bych se dávno měl dát,
Ami
když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
F **G**
kus něhy ti za nehty slíbí a dají.

C **G**
2. víc síly, se prát, na dně víc dávat než brát,
Ami
a i když se vleče a je schůdná jen v kleče
F **G**
donutí přestat se zbytečně ptát.

C **G** **Ami**
R: Jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry, kam zvou
F **G** **C**
svodidla, co po tmě mi lžou? Snad couvám zpátky
G **Ami** **F** **G**
a plýtvám řádky, co řvou, že už mi doma neotevřou.

C **G**
3. Nebo jít s proudem, na lusknutí prstu se začít hned smát,
Ami
mít svůj chodník slávy a před sebou davy
F **G**
a přes zkroucená záda být součástí stáda,

C **G**
4. ale zpívat, a hrát, kotníky líbat, a stát,
Ami
na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku
F **G**
přestat se zbytečně ptát.

Intro: 4x (**Ami Ami/G D/Fis Dmi/F**) + **G**

R: (1x)

Sólo dohra na motiv refrénu

Atentát

Kryštof

A **E**
1. Atentát, v posteli,
F#mi **D**
vše co mám rád rozdělí,
A **E**
na dva ostrovy, od sebe daleko,
F#mi **D**
všechno v nás už přeteklo.

A **E**
R. Jsme uvěznění v tělech,
F#mi **D** **A E**
jak hudba v decibelech,
F#mi **D** **A**
zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

A **E**
2. Atentát, v posteli,
F#mi **D**
už tolikrát jsme umřeli,
A **E**
ve tmách za slovy, daleko od nebe,
F#mi **D**
míjíš mě a já tebe.

A **E**
R. Jsme uvěznění v tělech,
F#mi **D** **A E**
jak kulky v revolverech,
F#mi **D** **A**
zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

Zítřka budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět,

zítra budem šťastni, tak prosím, hned...

Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět...

Křídla z mýdla

Kryštof

A

1. Na všechno mám dost času

F#mi

Než přijde ticho hlasu

D

Než přijdou první kroky

D

Mojí poslední sloky

2. Než zase prasknou struny

Vstřebá se, co se vrylo

Zmizí záchranné čluny

A pro mě jen nezbylo

A

F#mi D

R.: Křídla mít z mýdla a tát

A

F#mi D

Když se vsází, že další fázi je pád

3. Tak skromně bez protestu

Sundám plovací vestu

Než skončí tikot hodin

Vteřiny za nos vodím

4. A jak tak těžce dýchám

Tuším už, co se skrylo

A nikam nepospíchám

Vím, že na mě zbylo

R.: Křídla mít z mýdla a tát...

R.: Křídla mít z mýdla a hrát...

Hmi A

Dolůůů x4

5. Na všechno bylo času

Než přišlo ticho hlasu

Než přišly první kroky

Naší poslední sloky

R.: Křídla mít z mýdla a tát...

R.: Křídla mít z mýdla a hrát...

Cukrářská bossa-nova

Jaromír Nohavica

- Cmaj7 C#dim Dmi7 G7**
1. Můj přítel snídá sedm kremrolí
Cmaj7 C#dim
a když je spořádá, dá si repete,
Dmi7 G7
cukrlátko,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
on totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí
Cmaj7 C#dim
a je to paráda, chodit po světě
Dmi7 G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
a mít, mít v ústech sladko."
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
Cmaj7 C#dim
všechny cukrářky z celé republiky
Dmi7 G7
na něho dělají sladounké cukrbliky
Emi7 A7
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
Dmi7 G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
tuhletu cukrářskou bossa-novu.
2. Můj přítel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je glukózní, famózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.
R:
3. Můj přítel už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale tvrdí: "Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.
R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
hurá, hurá, hurá, půjčte mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
všechny cukrářky z obou republik
na něho dělají veliký cukrblik
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
tuhletu cukrářskou bossa-novu.

- D**
1. Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
A7 **D**
roubená je stromama.
D
Když jdu po ní v létě, samotěn na světě,
A7 **D**
sotva pletu nohama.
G **D**
Na konci té cesty trnité,
E7 **A7**
stojí krčma jako hrad, jako hrad.
D
Tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
A7 **D**
začli sobě notovat.

- D** **A7**
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
D **A7** **D**
bílá paní šla už dávno spát.
A7
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,
D **A7** **D**
o půlnoci chodit strašívát.
G **D**
Od těch dob, co jsou tam trampové,
E7 **A7**
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.
D **A7**
O půlnoci v podhradí se šerifem dovádí,
D **A7** **D**
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostinci, v kostinci.
Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

E C E C#
E A F# H

- E C E C#**
E A F# H
1. Chlapeček brečí, nesmíš ho hladit
E A F# H
 Když ho budeš hladit, tak ho můžeš zabít
E C E C#
 Seš víla lipís, máš bílý auto
E A F# H
 Všechny nás vozíš a to máme za to
E C E C#
 že známe heslo,
E A H F#
 že známe heslo,
E F E F
 Lipís mi kája!

- E D G A**
 R: devatenátsetosmdesátdva - jsem malej ýmo a ty jsi princezna
E D G A
 devatenátsetosmdesátdva - nejlepší pop art, ledňáček, kofola
E D G A
 devatenátsetosmdesátdva - brutální všechno, nejlepší vzpomín
 ky
E D G A
 devatenátsetosmdesátdva - nejlepší nohy maminky, maminky

E C E C#
E A F# H

1.
 R:
 R: [zpomalit/Ž]
- R2: devatenásetosmdesátdva...
 devatenásetosmdesátdva...
- R:
 R: [do ztracena]

Antidepresivní rybička

Vypsaná fixa

C **Emi** **F**

1. Ona má antidepresivní rybičku
vytetovanou na nejtajnějším místě
možná je pod srdcem a možná trochu níž
ona muže všude prostě tam - kam si vymyslíš

C **G**

R: A ona plave z orgánu do orgánu

Ami **D**

žere plevel kterej po ránu

C

G

Am

D

omotáva mozek a kotníky na konci pelesti hu!

R: A ona plave z modřiny do modřiny
a vygumuje
je úplně všechny
a tvoje vnitřní orgány
tolerují tvoje rebelství hu!

2. Veze si antidepresivní rybičku
městem, co má velkou spoustu pastí
falešný městský strážník
bary a zloději kol
a nebo prostě každý
koho si - ty vymyslíš

R: Ona je rebel, kouří i na zastávce.
Jí to chutná v týhle válce
a její vnitřní orgány
tolerují její rebelství. (2x)

R: A potom přijde DJ Punk,
bude to nejlepší herec a další
a celej underground
i ryba pod monopolem (2x)

Slunečný hrob

Vladimír Mišík

E F#mi
Usínám a chtěl bych se vrátit
Asmi F#mi
o nějaký ten rok zpátky
E F#mi
bejt zase malým klukem
Asmi F#mi E
který si rád hraje, který je s tebou

E F#mi Asmi F#mi
Zdá se mi je to moc let
E F#mi Asmi F#mi
já byl kluk, kterej chtěl
E F#mi Asmi F#mi E
Znáti svět s tebou jsem si hrál ...

E F#mi Asmi F#mi
Vrátím se a chtěl bych rád
E F#mi Asmi F#mi
být s tebou zavzpomínat
E F#mi Asmi F#mi E E7
Mám tu teď ale zprávu zlou

C#mi Esmi A Asmi F#mi
Su-chá hlí-na tady
C#mi Esmi Ami Asmi F#mi
Bez kvítí , bez vody
Asmi F#mi Asmi H7
Já na ní poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává

E F#mi G#miF#mi E
Loučím se a něco však tam zůstalo
F#mi Asmi F#mi
z těch našich dnů
E F#mi Asmi F#mi E E7
a já teď vím, věrný zůstanu

C#mi EsmiA Asmi F#mi
Su-chá hlína tady
C#mi Esmi Ami Asmi F#mi
Bez kvítí , bez vody
Asmi F#mi Asmi H7
Já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává

E F#mi Asmi E
Loučím se a něco však tam zůstalo
F#mi Asmi F#mi
z těch našich dnů
E F#mi Asmi F#mi E
já teď vím, věrný zůstanu

Nemohu spát a probouzím se
a zase se nemohu ubránit myšlence vrátit se o nějaký ten rok zpátky
bejt zase malým klukem, který si rád hraje, který je s tebou.